

LA PROVOCACIÓ (eina indispensable d'Espanya)

written by Joan-Pere Le Bihan | 5 de setembre de 2018

D'ençà de les manifestacions dels anys 2010, 2012 i següents, el moviment per la independència de Catalunya s'ha caracteritzat pel seu caràcter massiu i pacífic, fins i tot pacifista. Els Consellers d'Interior s'han encarregat, amb els ciutadans, de mantenir la pau social. Àdhuc les manifestacions més multitudinàries (fins a 2 milions de persones per una població de 7,5!) han fet palès llur caràcter cívic: ni un paper a terra... Mai vist!

Aquest civisme ha impressionat tota Europa i el món.

Les diferents consultes electorals des de fa anys, donen majoria absoluta als partits independentistes... El Referèndum del primer d'octubre s'haguera desenvolupat amb calma i tranquil·litat sense la més que brutal intervenció de les policies espanyoles contra els votants (incloses persones grans!) que volien ficar la butlleta dins l'urna en conformitat amb el programa majoritari del Parlament. La violència policial es va manifestar sobretot al matí... Curiosament cap al migdia la violència minvà... Se sabé, molt més endavant, que la Sra. MERKEL havia telefonat el president espanyol dient que no pensava tolerar violència contra la població.

Després de l'aplicació (il·legal) del 155 (amb l'exili del president d'uns quants consellers, així com l'empresonament del vicepresident, de la resta de consellers i dels Jordis, el president espanyol va convocar eleccions catalanes (la qual cosa legalment no pot fer...). Resultat: Nova majoria independentista amb una participació rècord!

Es comprova doncs que la violència estatal no ha donat resultat. El nou executiu català és presidit per Quim TORRA i

ahora, malgrat l'exili, per Carles PUIGDEMONT (absolt per les justícies belga i alemanya mentre la majoria de juristes denuncia el caràcter parcial dels jutges espanyols).

Problema per Madrid:

- La violència no resulta...
- Els electors cada vegada són més independentistes...

Si Madrid no actua, guanya Barcelona.

Si Madrid actua, Barcelona guanya...

La qüestió per Madrid és doncs: Com es pot introduir violència a aquesta societat pacífica sense que pugui ser percebuda (en particular a Europa) com il·legítima?

Solució: els fatxes...

Contra la profunda injustícia de l'empresonament abusiu de responsables polítics i associatius catalans, s'han anat multiplicant els llaços grocs per tot Catalunya: samarretes, camises, llocs públics, edificis, tanques, ponts, ajuntaments (no sempre independentistes). Davant de la "dimensió de la tragèdia" els polítics de Ciudadanos i del PP, famosos per la seva "honestedat", ajudats per alguns "socialistes", han organitzat "comandos antillaços", la majoria de vegades, emmascarats. Aquests "comandos" actuen preferentment allà on, curiosament, no estan empadronats, no vacil·len a l'hora d'insultar i agredir (verbalment o no) a aquells que pengem aquests "horribles" símbols de República i Llibertat.

Sembla palès que allò que volen és provocar la reacció dels ciutadans pacífics, demòcrates defensors de la llibertat d'expressió. Algun incident ja ha tingut lloc. El president català ha fet una crida per la tolerància i el civisme, recordant que les idees s'han de defensar pacíficament... S'han pogut veure vídeos de nostàlgics del franquisme o del nazisme que han participat, amb llurs banderes "preconstitucionals"

cridats per uns partits que presumeixen de ser de "centredreta"... Que no ens enganyin: la violència només ve dels partits espanyols (ja tothom coneix llurs mètodes per protegir llurs interessos). Els Catalans, tenaçment, mantindran el cap fred...